

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 11 grudnia 1933 r.

o urzędach celnych, upoważnionych do odprawy celnej zagranicznych roślin, oraz o krajowych stacjach ochrony roślin, jakoteż krajowych stacjach oceny nasion, uprawnionych do wydawania świadectw zdrowotności roślin, względnie czystości nasion.

Na podstawie § 17 ust. V pp. 12, 14 i 15 rozporządzenia z dnia 4 października 1933 r. o postępowaniu celnym (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 552) podaje się do wiadomości, co następuje:

a) Do odprawy celnej przywożonych z zagranicy ziemniaków oraz wytworów produkcji roślinnej, wyszczególnionych w § 17 ust. V pp. 1, 2 i 3 wymienionego rozporządzenia, są upoważnione urzędy celne:

Bydgoszcz, Cieszyń, Gdynia, Grajewo, Katowice, Kraków, Lwów, Ławoczne, Łódź, Podwojewódzka, Poznań, Rakowice, Śniatyn - Załucze, Stółpce, Tczew, Toruń, Turmont, Warszawa, Wilno, Zdobunów, Zebrzydowice, a na terenie W. M. Gdańska: Freibezirk, Hafenkanal, Weichselbahnhof i Packhof.

b) Do odprawy celnej przywożonych z zagranicy nasion koniczyzny, lucerny, przelotu, nostryku, komonicy i tymotki (§ 17 ust. V p. 5 rozp. z dn. 4 października 1932 r.) są upoważnione urzędy celne:

Bytom-Dąbrowa, Gdynia, Ławoczne, Podwojewódzka, Śniatyn-Załucze, Stółpce, Turmont, Zbąszyń, Zdobunów, Zebrzydowice, a na terenie W. M. Gdańska: Freibezirk, Hafenkanal, Weichselbahnhof i Packhof.

c) Jeżeli wymienione pod a) rośliny oraz ich części nie są zaopatrzone przy przywozie z zagranicy w zagraniczne świadectwa fitopatologiczne, świadectwa o ich zdrowotności mogą być wystawiane przez krajowe stacje ochrony roślin, a to:

1) przy przywozie przez urzędy celne, położone na obszarze Województw:

Wileńskiego i Nowogródzkiego — Wileńska Izba Rolnicza w Wilnie, ulica Jagiellońska 5,
Pomorskiego — Pomorska Izba Rolnicza w Toruniu, ul. Sienkiewicza Nr. 10,
Poznańskiego — Wielkopolska Izba Rolnicza w Poznaniu, Mickiewicza Nr. 33,
Śląskiego — Śląska Izba Rolnicza w Katowicach, ul. Juliusza Ligonia Nr. 35,
Łódzkiego — Łódzka Izba Rolnicza w Łodzi, ul. Piotrkowska Nr. 96,

Wołyńskiego — Wołyńska Izba Rolnicza w Łucku, Mickiewicza 1,
Warszawskiego, Białostockiego i Poleskiego — Stacja Ochrony Roślin T. O. W. w Warszawie, ul. Bagatela Nr. 3,

Krakowskiego i Kieleckiego — Krakowska Izba Rolnicza w Krakowie,
Lwowskiego, Stanisławowskiego i Tarnopolskiego — Stacja Doświadczalna Botaniczno-Rolnicza we Lwowie, ul. Zyblikiewicza 40,

Lubelskiego — Państwowy Instytut Naukowy Gospodarstwa Wiejskiego w Puławach,

2) przy przywozie przez urzędy celne, położone na obszarze W. M. Gdańska — Stacja Ochrony roślin W. M. Gdańska „Hauptstelle für Pflanzenschutzdienst-Danzig, Sandgrube 21 lub Pomorska Izba Rolnicza.

d) Do wystawiania świadectw czystości wymienionych pod b) nasion koniczyzny, lucerny i t. p., gdy nasiona te nie są zaopatrzone w świadectwa zagraniczne, są upoważnione następujące krajowe stacje oceny nasion:

Stacja Oceny Nasion Wileńskiej Izby Roln. w Wilnie, ul. Zakretowa 1,

Stacja Oceny Nasion Śląskiej Izby Roln. w Cieszyń, Kraszewskiego 15,

Stacja Oceny Nasion Pomorskiej Izby Roln. w Toruniu, Sienkiewicza 10,

Stacja Oceny Nasion Wielkopolskiej Izby Roln. w Poznaniu, Mickiewicza 33,

Stacja Oceny Nasion Wołyńskiej Izby Roln. w Łucku, Mickiewicza 1,

Stacja Oceny Nasion przy Muzeum Przemysłu i Rolnictwa w Warszawie, Krak. Przedm. Nr. 64,

Stacja Oceny Nasion przy Zakładzie Roln. Doświadczalnym Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie, Łobzowska Nr. 24,

Państw. Stacja Botaniczno-Rolnicza we Lwowie, Zyblikiewicza 40.

Pomorska Izba Rolnicza w Toruniu lub Stacja Doświadczalna Instytutu Rolniczego przy Politechnice w Gdańsku — Landwirtschaftliches Institut der Technischen Hochschule (Versuchs- und Kontrollstation), jeśli nasiona koniczyzny, lucerny i t. p. są przywożone przez urzędy celne, położone na obszarze W. M. Gdańska.

Co się tyczy zagranicznych stacji upoważnionych do wydawania świadectw czystości nasion koniczyzny, lucerny, przelotu, nostryku, komonicy i tymotki (§ 17 ust. V punkt 6 rozp. z dn. 4.X. 1933 r. o postępowaniu celnym), to spisy tych stacji są podane w „Monitorze Polskim” Nr. 176 z 1926 r. pod poz. 521 oraz Nr. 227 z 1929 r. pod poz. 526.

Minister Skarbu:

(—) Wł. Zawadzki.

—oOo—